

சர்வேசுராயா நமா.

பொய்வழியோட்டி மெய்வழி காட்டிய

அற்புதக் கீர்த்தனை

இவை,

பலர் வேண்டுகோளின்படி.

கோடியங்குளம் வேளாளர் குமாரர்,

தெய்வ இந்திர குலம்

சாமுவேல் ரைட்டர்

அவர்களால் இயற்றப்பட்டது.

பொள்ளாச்சி கோபால விலாசம் பிரஸித்,

அச்சிடப்பட்டது.

1935.

[அனா - 4.]

௨6:417

N35

171912

கடவுள் துணை.

பொய்வழி யோட்டி மெய்வழி காட்டிய

அற்புதக் கீர்த்தனை.

காப்பு.

அருடியாய் ஜொலிக்கின்ற ஆப்பனே வா வா
அரும்பொருள் கீதம்பாட அருள்தர வா வா
இதுதருணம் கெஞ்சினேன் சாழு என் முன்னே வா வா
இமைநொடியி லுலசை வகுத்த தேவா எனைக்காவா வா வா.

இராகம் அடாணு — தாளம் = ஆதி.

பொன் கோதண்டா என்ற வர்ணமெட்டு.

பல்லவி

தேவா மூவா காவா மைந்தனைத் தினம் (தேவா)

அனுபல்லவி

வாவா தேவா.

அருப ரூப

அலங்கார ஓய்மார மெய்யனே துய்யனைக்காண (தேவா)

சரணங்கள்

ஆதியந்

தழு மில்லா

தானுய்த்

தன்னிலுதித்த

நீதிப்

பரம் பொருளே

வேதியர்

தொழுங் கடவுளே (தேவா)

அண்ட்பகி	மண்டகபும்
அருபி யாய்	நின்றிஸங்கும்
பண்ணில கில்	ஆதாம் யேவை
கண்டு தாரி	சித்த தேவா (தேவா)
காண்க்	கூடாத தேவா
வேண	துதியுமக்கே
சனப்	புனியில நானே
வினாய்க்	களியாமலே (தேவா)
உலகெங்கும்	துதிக்கும் தேவா
உம்பரத்தில்	பங்கு சுவாய்
மங்கும் உலகை	விட்டு
தங்கும்	இடத்தைக்காட்டும் (தேவா)

(தேனே மாங்கனியே- எனற வர்ண் மெட்டு)

ப ல் ல வி

தாயே மாமரியே	லோக நாயகியே
பக்தி நாயகியே	பரம ராக்கினியே (தாயே)

கெ ல ல

நானே உம்மை	தான் துதிக்க
தானே ஓடி	நாடி னேன்

நாயகியே மேலே வேண்டி சேயனைக்கண்பார்த்திடும் (தாயே)

ஷெ கெ ல ல எ டு ப் பு.

ஆதி பிதா உன்வயற்றில் நீதமாகத் தோன்றிட

ஜோதி சுத்த ஆனியாலே நீக ருப்ப மாகிட

ஜோதிக பிரியேல் சம்மனசம் நின்னைவாழ்த்திப்பாடிட (தா)

அற்புக மிகுந்த தாயே நத்தினே னுன் பாதத்தை

முத்தி பெரவே கிருபை அத்தனை நீர் வேண்டிடும்

பக்தியாயுனைத் தொழுவேன் கர்த்தன்பாதம் மறவேன் (தா)

பூங்கா வினோதமே என்ற வர்ண் மெட்டி

ப ல் ல வி

நம்பாச்சடவமே நாய் நரி கழுகு தின்று கொழுத்திடும் (நம்)

ம கு ட ம்

நானைக்கோ என்றைக்கோ மானிடர்
மூனைக்கோ குனைக்கோ சுடுபடும் (நம்)

இங்கும் எங்கும் இடரது
தங்கும் தொங்கும் மாயபதாய் (நம்)

சீர்மை தேச மன்னர்களும் இந்தியாவின்
செந்தமினோர் மன்னர்களும் மாயந்திடுவார் (நம்)

பரத்தை நோக்கியே அரத்தையே கொண்டு
சிரத்தை யாகவே பரத்தி லுன்றிடும் (நம்)

இனிதாய்த் தொழுதிட கனிபொல் சுகந்தரும்
மனிதற்கு கருந்தவம் அழியாப் பெருஞ்சுகம் (நம்)

மேளியுதத்தினில் மேல்சுகத்திட
மேவிரும்பிடு பக்தி மூட்டிடு (நம்)

அ னு ப ல் ல வி

பரிசுத்த தூதர் கூடி
பற்பல வாத்தியக் கீதங்கள் பாடி

ச ர ண ங் க ள்

ஓயாத நாள் முனதும் உத்தம சங்கீர்தக்
சீர்த்தளம் பாடும்
பரிசுத்த தூதரோடு பிதாவின் ஒளி
முன்னிலை தன்னிலை
சுத்தர்கவி பாட நல்லதுத்தியங்கள் பேர்ட-நல்ல
துர்க்கமி சாலரும் மெத்த முளங்கும்
இங்கிர்த வாத்தியம் என்றும் பரத்தில் (நம்)

இராகம் தெண்டை — ஆதி தாளம்

ப ல் ல வி

சிந்தனை செய்து பாருங்கள் தெய்வகுணத்தை
சிந்தனை செய்து பாருங்கள்

ச ர ண ங் க ள்

சிந்தனை செய்துபாரும் செத்த பிரமா செய்கைகளை
பெற்ற மகளைக்கட்டி மட்டிச் செய்கைசெய்ததையே (சிந்)
ஊர்வசியைத் தான்புணர்ந்து உற்றமகள் சரஸ்பதியை
மானாக்கிப் புணர்ந்த பின் மணமாக்கி கொண்டதையே (சிந்)
சங்கராசாரி, சதிசெய்து மாவுடையை
விந்தை யிரந்திருந்தும் வந்துதொழும் நியாயமதை (சிந்)
ஆவுடை பள்ளி காவி லாயிரந்தரம் விழுந்து
மையால் மயக்கின மனிதனை வணங்கு முன் (சிந்)
கந்தன் கழுகு மலை கண்வைத்தான் வள்ளியின் மேல்
கருராதி மகள் மேல் கருதின செட்டியை நீர் (சிந்)
உப்பை யாதி மகளாம் வள்ளிக்கு மூத்தவளாம்
மாரியம்ம னென்று வணங்கித் தொழுகிறதை (சிந்)
சொக்கநாத வேளாளன் சோடி செய்தான் மீனாட்சியை
தக்கபடி பாண்டியனை தழுவிப்புழுவிமணமுடித்ததை (சிந்)
காத்தவராயனும் கடும்புலப்பரையனும்
பிரமண ஆரியப்பெண்ணை புணர்ந்திட்டசெய்திதன்னை (சிந்)

இராகம் தோடி ஆதி தாளம்,

ப ல் ல வி

ஆதி மூவா ளொரு பொருளே—அகில—நார்க்கை யாழ்கின்ற
ஆதி, மூவா ளொரு பொருளே

அ து ப ல் ல வி

சந்திர சூரிய சகல பொருள்களெல்லாம் நீ நீ நீ நீ
விந்தையாய் படைத்திட்ட மெம்ப்பொருளொன்றே (ஆதி)

ச ர ண க ள்

காற்றைக்கண்ணால் பார்க யாராலும் கூடுமோ சொல்
கடவுளைப் பார்க்கவும் பாவக்கண் போதுமோ ?
வானை குளிராலும் மாஞ்செடி சாய்வதாலும்
காற்றை நீ யறிந்திடக் கடவுளை யரியாதேன் ? (ஆதி)
உன்க முருளுவதால் மனிதர் புரளளாமோ ?
ஒளிச்சாமல் நிதம் நிதம் சத்தியம் நீ பேசு
பேயை கம்பித் தொழ பின்வழி செல்லாதே—உனை
மாய நாகில கொண்டு மாய்த்திடு மிதை நம்பு (ஆதி)
ஆதி கோழி பன்றி அநேகம் பூசைகள் செய்தும்
மரணிலம் செத்த பிரமா வருவாரோ புசித்திட ?
பாப்பான் பள்ளுப்பரையரை செத்தபின் தெய்வமென்று
கள் காட வெறிகொண்ட கசடரும் சாயியாமோ (ஆதி)
வள்ளிப் பரைச்சியை வணங்கித் தொழுகும் ஜாதி
தன்னி நீ நிலென்று சாற்றவும் ஞாய முண்டோ ?
ஆதாமோ தேவானை ஆதியில் படைத்தவர்
ஜாதி வெவ்வேறென்று சாற்றின தில்லையே (ஆதி)

இராகம் பியாரு ஆதி தாளம்.

ப ல் ல வி.

மும்முர்த்தி கடவுளோ? நீர் சொல்லும்—ஓய்
ஞானிகளை, பலநூல் கற்றோரே (மும்)
ஐயையா பிரமன் படைத்த கடவுளாம்—சிவன்
பெற்ற பிள்ளைகள் வரிசையாய்க் கடவுளாம் ஓகோ

பார்வதி ஈன்பரி கடவுளின் பெண்களாம்—இதைப்
பணிந்து வணங்கச்செய்தார் பிரமணர் பிளைக்க (மூர்)

பீர்மா கடவுளாம் மகளைப்புனாந்தானும்—பாநம்
சரஸ்வதி மகளை மாணுக்கிச் சீரந்தானும் இன்னும்
பார்வதி சிவன் பெண்ணை பரிகாசம் செய்தானும்—ஐயோ
பிரமன் தலை யொன்றை சிவன் கள்வரிப்போட (மூர்)

பத்மா சூரனுக்கு சிவன் வரமளித்தானும்—சிவன்
பரிசோதிக்கும்போது ஓட்டம் பிடித்தானும் சிவன்
ஐவிரலிக் காட்டினில் பயந்து ஒழிந்தானும்—ஓந
மோகினிப் பெண்ணால் இவன் தலை பிளைக்க (மூர்)

ஒரு பெண் போதாமல் யாகும் கங்கையும் பெண்ணார்—வளையல்
செட்டி வேசமாரி பின்னேனைக் கொண்டானும் சிவன்
தசமது போதாமல் தாசியி போனானும் பெருங்
முடி காமத் துன்பமார்க்கனை கடவுளாய் வணங்க (மூம்)

தசாவதாரத்தில் கிருஷ்ணன் மீன் சேஷ்டைசெய்தானும்—சிலகாள்
பன்றிருபமாரிப் பிதின்று திரிந்தானும் பாவி
ஆரிரங் கோவாப் பெண்ணை அழித்தானும் சண்டாளன் ஓச்சன்
உரலிஷ்டபட உரிச்சட்டி திருடன் (மூம்)

தேவர்கள் பரச்சியைத் தினம் தினம் தருவ செட்டி
கந்தன் கடவுள் பர வள்ளியைக் கொளுவ பகவன்
கஞ்ராதிப் பரச்சியை பிரமணன் புளுவ ஐயோ
பரையரை வணங்கிட பிரமாஸினெழுத்தேதா? (மூம்)

நந்தனைச் சாமியென்று நாள்தோறும்வணங்க—பெரும்
வந்தையாய்த் தோணுதே மேலான ஜாதியற்கு —உலகில்
மேலோர் கிழோரென்று உறைப்பது தியாயமாமோ? பாரும்
மாரியாத்தாளென்னும் உப்பையும் பரைச்சி (மூம்)

இராகம் கமாஸ் சாலடி வர்னமெட்டி.

ப ல் வ னி.

கடவுளொருவர் தாமே—மானிடர்க் கெல்லாம்

கடவுளொருவர் தாமே.

சரணங்கள்.

பல பல பேயை

பணிந்து தொழுதாலும்

கடைசியில் கல்லைத்

தலை மேலேற்றித் (கடவு)

பொங்கல் பொரியல்களும் புட்டிச் சாராயங்களும்

மங்கள மாகுச்செய்தும் உங்களை ரட்சிக்குமோ? (கட)

பூசாரிமார்களும்

பொய்யாட்டச் சாமிகளும்

ஐயையாகெட்டார்கள் சேற்றில்கட்ட கம்பம்போலே(கட)

வயிற்றுச் சோற்றுக்காக வரியின்றிப் பேபாடும்

பொய்யான சாமியைநம்பி மெய்யாகக் கெட்டார்களே (கட)

கல்லைத் தெய்வமென்று கறு உறா பூவுசாற்றி

பூசை உடுக்கடிக்கும் தொழிலாளி கெட்டதேனோ?(கட)

தலைமயிர் சடையாக்கி சாம்பலை மேலாக்கி

உத்திராட்சமுடன் காவி உடுத்தினோர் கதியைப் பார் (கட)

ஆணுவமானமில்லார் அரகமா வென்று சொல்லி

ஒண்ணுரண்டு பெண்டுகள்வைத்து ஊரூராய் திரிவதேன்?

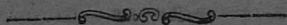
குருடன் கையைப்பிடித்துக் கோவிலுக்குப் போகிறவர்

குருடன் குழியில் வீழ்ந்தால் கூடப்போனொரெங்கிருப்பார்

துன்மாற்கம் கொலைகளவு பொய் மோசம் செய்தவரை

ரட்சிக்கும் தெய்வமென்று நம்பவேண்டாம் சொன்னேன்

[சொன்னேன். (கட)]

இராகம் காபி தாளம் ஆதி.
நல் வாக்கு நீ கொட்டி என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல னி

நன்றாய் உணருங்குளென் சகோதரோ
நன்றாயுணர் நன்றாயுணர் நன்றாயுணருங்குளென்
நம் நாட்டு இந்தியரே — யியா
தாய் பாஷை தமிழாச்சே நாமன்
சமஸ்கிருதம் படித்து மாச்சே
பார்த்த ஜனம் சிரிக்கலாச்சே நாமன்
பாப்பார் — வலைக்குள்ளாச்சே. (நன்)

ச ர ண ன் க ள்

அன்னை பிதா முன் தெய்வமே நம்
தாய் பாஷை சுகந்தருமே
பாப்பார்கதை தள்ளிடுவோம் நாம்
பரமபதம் சேர்ந்திடுவோம் (நன்)
பத்து மாதம் ஜெனித்த சமஸ்கிருதம்
பாப்பார் நமக்குமேலோ?
மந்திரம் கற்றேனென்று வெகு
தந்திரத்தால் யேய்த்துவிட்டார் (நன்)
பூசையுங் கற்றேனென்று பல
கோனிலுங் னுள்புகுந்து
வேலை செய்யாப் பாப்பார்களும் வெகு
காசை வாரிப் பேசுகிறார்கள் (நன்)
ஆடு தானம் மாடு தானம் இன்னும்
அன்ன தானம் சொர்ன தானம்
பரப்பாரே தெய்வமென்று — நம்மை
ஏய்க்கிறார்கள் இன்னுள் மட்டும் (நன்)

புக்கெட் வெட்டும்
ஸ்டேஷனெங்கும்
மற்றுமுள்ள
மாண்டாலும்

ஸ்டேஷன் மாஸ்டர் ரெயில்
நிறைந்து விட்டார்
ஜாதியரை இவர்கள் .
நுனையவொட்டார் (நன்)

கோவில்
தமிழ் நாட்டை
சாஸ்திரம்
குஸ்திரமாய்

குளமும் கெட்டார் பாப்பார்
கெடுத்துவிட்டார்
தெரியுமென்று வெகு
ஏய்த்துவிட்டார் (நன்)

பத்து நூறு
ஆண்டவன்
பாப்பாரிடம்

ஒன்பாய் கொண்டு பழனி
மலைக்கு சென்று
கொடுக்கலாச்சே நம் ஜனம்
பதை பதைத்து போகலாச்சே. (நன்)

கந்தா காருண்யனே — என்ற வர்னமெட்டும்.

ப ல் வ வி.

பாப்பார் ஏய்ப்பார்களை பல
சாஸ்திரத் தால் (பாப்)

அ னு ப ல் ல வி

பாரினில் பல ஜாதியென்று
பகுத்தான் வேத வியாசனும் (பாப்)

சரணங்கள்.

பரையன்
மேலோர்

கீழ் குலமே
பணியலாமோ ?

வள்ளி மாரியும்
மனித ரிதைத்

மறித்த பறைச்சியாம்
தினம்கொழுதுவணங்குறார்(பா)

தெற்கையரா.

உயிருள்ளோரை
மரித்தபரையரை

ஒத்தென்று சொல்லி
வணங்குதல் நன்றோ நன்றோ

கற்றோரிதை யுணர்ந்து மற்ற
ஜாதி பேதந்தனைச் சொல்லு சொல்லு (பாப்)

பாட்டு.

தொட்டால் தீட்டாமோ — பகவன்
ஆதியைப் புணர்ந்த தேனோ?
செட்டி கந்தனும் வள்ளிப் பரச்சியை
கெட்டி வாழ்ந்ததை சற்றும் பாராமல் (பாப்)
பட்ட விரியன் பாப்பான்
மணந்தான் மாதாரிப் பெண்ணை
படித்திருந்தும் தீண்டாமையை
நடித்துக் காட்டுதல் நியாயமோ? சொல் (பாப்)
பரையன் காத்தான் கொண்டான்
பாப்பாத்தி ஆரியமாலையை
பாரினில் ஜாதி கீழு மெலுமாய்
பகிர்ந்து வாழ்ந்திட தீட்டுமர்குமோ (பாப்)

— — — — —

தேங்கா வினோதமே.— என்ற வர்ன மெட்டு

ப ல் ல வி

மாங்காய் வினோதமே மறக்கவொண்ணப் பிரமாதமே (மாங்)

ம கு ட ம்

மாவும் பழமும் தேனிலும்
மேலாய் ருசி தரும் (மாங்)
மன்னர்கள் புசித்திடவே மதுமிதும் (மாங்)
ஒட்டிய மாவும் முத்திய பழங்களும்
கத்தி முணையினால் வெட்டிப் புசித்திடும் (மாங்)
ஏவாள் புசித்த கோவாய் மாங்காய்
நாவால் புசித்திடச் சுவை தரும் (மாங்)

நதிச்சால் மாவை நருக்கிப் புசித்திட
 நூரு மத்தம் போய் திருமத்தம் தரும் (மாங்)
 மாஜர்க்கும் நீசர்க்கும் யாவற்குமே — காலை தனில்
 தோசைக்குள் ளை வைத்து ஆசிக்கவே புசிக்கும் (மாங்)

சரணம்.

சந்தோஷ மங்கள மாய்
 சாப்பிடும் ஊர்காய் சுண்டல் — எங்கும்
 தட்டி நொறுக்கி மோரிவிட்டால்
 பத்திய உஷ்ணம் மத்திபமாகும்
 கைப்புளிப்பு நுவர்ப்பு சிறுய்
 கலந்து மேலான சுவை தரும்
 பச்சக் கிரிபோல் நிரப் பசப்பு — காலை
 பழைய சோத்துக் கென்றாலே சிறப்பு கட்டு
 சோத்துக்கு உணக்க வத்தல் சுறுப்பு
 பளிங்கைப்போல் காட்சி
 பச்ச நிற மாட்சி
 பாரினில் கண் காட்சி ஆற்றங்
 கறை தனிலே வெகு சிறுடனே வழர் (மாங்)

மதுரை மொட்டைக் கோபுரம்—என்ற வர்னமெட்டு,

ப ல் ல வி.

(13) மாணிலத்தில் பெண்களினால்
 வதைக ளாகுதே — ஐயா (மானி)

அனுபல்லவி.

வதைகளாகுதே வெகு
 கொலைக ளாகுதே — அப்பா (மானி)

சுரணங்கள்.

வேடிக்கையாய்	உடை தரித்து
காசுகட்காய்	கற்பழித்து
பூவுலகில் வாலிபரை	கெடுத்துப்போட்டாரே—மையால்
மயக்கிப்	போட்டாரே — கற்பை
கறைத்துப்	போட்டாரே (மாளி)

(தொகையரா)

ஆயிரத்தி தொளாயிரத்தி முன்னுத்தி நானுத்தி
 அவகீர்த்தி ஆண்டில்
 வைகாசி மாதம் மருவிஸ்ஸா தையதில்
 அறுபத்தி ஏழாந்தேதி இருபதில் ராகும் கேதும்
 இணைந்து பிறந்த பெண்கள் நேசம் அவர்கள் மோசம் (மா)

ஷெ சுரண எடுப்பு

தாதியரைத்	தானிருத்த
வேதியர்கள்	யாருமில்லை
கண் சிமிட்டி	பல்லைக் காட்டி
திரிகிரா	ரையோ — காசை
உருகிரா	ரையோ — நோவால்
மடிகிரா	ரையோ (மாளி)
மானங் காற்க	வேணு மென்று
காண ஆடை	தான ணிந்து
பிண்த்தைப் போல	ஸ்தனத்தைக் காட்டி
திரிகிரா	ரையோ — சேலையை
உறிகிரா	ரையோ — மானமின்றி
வருகிரா	ரையோ — (மாளி)
காசு கொடுப்பவற்கு	
ஜாதி பேதம்	இல்லை பாரும்

பூவுலகில்	பெண்களினால்	
வியாதி	யாச்சுதே	— பல
கொலை	ளாச்சுதே	— வெகு
குடும்பம்	போச்சுதே	(மாணி)

மனமே மகிழாதே என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல வி

பரணைப் போற்றிவோய்	ஓ பாவி	
உன் பாவந் தீர்த்திடுவார்	சுத்தாவி	
ஜெகத்தில் நீதிமானை	என்னாளும்	
சேற்பார் பரகதியில்	மருமையில்	(பரணை)

ச ர ண ன் க ள்

பாவம் பொல்லாதே	இவ்வுலகப்	
பாசம் நில்லாதே	சொன்னேனே	— காளை
ஆவி போகும் போது	நீ கொண்ட	
ஆசை பாசமெங்கே	சொன்னேனே	(பரணை)
கர்மம் பொல்லாதே	இவ்வுலகில்க்	
களவு செய்யாதே	சொன்னேனே	— ஏம
காலனுக்கு	நீ பாவி	
என்ன விடை கொடுப்பாய்	சொன்னேனே	(பரணை)
பிச்சாசை நம்பாதே	துன்மாற்கப்	
பெருமாளும் கள்ளனே	சொன்னேனே	
ஆயிரம் கோவாப்பெண்ணை	இவன்	
அழித்த மா பாவி	சொன்னேனே	(பரணை)
ஆண்டி ஆறுமுகம்	பெண்டாட்டி	
ரண்டு யேல் ப்பா ?	சொல்லப்பா ?	
சண்டை (தக்கப்பா	எப்போதும்	
சுகிக்க முடியாதப்பா	சொன்னேனே	(பரணை)

எண்ணை இஞ்சினைப்போல் ஓ பாவி
 இணைத்த கருவியிது சொன்னேனே — நாளைப்
 பந்தினுள் ளாவியைப் போலுன் ஆத்மா
 பரந்து போகாதோ சொன்னேனே (பரணை)
 மண்ணை நம்பாதே ப்ரபஞ்சம்
 மாய்கை சொன்னேனே ஓ பாவி
 பெண்ணை நம்பாதே இவ்வுலகம்
 பெய்யும் பணி போலாம் ஓ பாவி (பரணை)

அரகரா கந்தையா என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல வி

பரி மரி பாலனே மைந்தன் மேல்
 பட்ச மூமக் கில்லையா?

அனுபல்லவி

பர மேரிய அருளே திருவருளே
 நமர்க் கருளே துணை (பரி)

ச ர ண ங் க ள்

ஏழை பாவம் தீருயோ முகம் பாருயோ
 ஏக பராப் பொருளே சாற்றி னேன்
 யேற்றி னேன் துதி (பரி)
 போற்றினேன் அம்பரா பரா
 நம்பினே னுன்னை காரையா
 தஞ்சம் நீ என்னைக் மயங்கினேன்
 தயங்கினேன் வா வா என் முன் (பரி)
 தாமத மின்றியே

சுயராட்டினத் தால் நூலை என்ற வர்னமெட்டு,

ப ல் ல வி.

ஏசுவி நாமத்தை தினம் போற்றி — அவ

ரிது தயம் தன்னி லுண்ணைப் பாரட்டி (ஏசு)

அ நு ப ல் ல வி

பாவ மனத்தையும் ஓட்டு மனப்

பக்தி வை ருக்கியம் காட்டு

பரம பிதாவுக்கு ஜே ஜே ஜே (ஏசு)

ச ர ண ங் க ள்

ஜேயென்று ஜெப தப மென்னா முடித்து மனதில்

சீ ரேசு நாதர் பாதம் கிந்தனை செய்வாய்

சாமுவேல் ரைட்டரின் பாட்டு — இது

சத்திய வழி என்று கேட்டு

சர்வேஸ்டர் நாமத்திற்கு ஜே ஜே ஜே (ஏசு)

பாலனாய் பிழந்து பாவந்தீர்க வில்லையோ?

சிலுவை தூக்கவில்லையோ ஆணி தாக்க வில்லையோ?

பத்துக்கற்பனை காராய் நல்ல பாவசங்கீர்த்தனம் தீராய்

பரிசுத்த ஆவிக்கு ஜே ஜே ஜே (ஏசு)

ஜீவனைக்கொடுத்துப் பாவந்தீர்க வில்லையோ?

யூதர் பார்க்க வில்லையோ? நாமன் கேட்க வில்லையோ?

யேசுகிரிஸ்துவை நம்பு உலகாசா பாசம் வம்பு

யேசுவி நாமத்திற்கு ஜே ஜே ஜே (ஏசு)

—————

இராகம் செஞ்சுருட்டி — தாளம் ஆதி.

சுருளி மலை மீதில் — என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல வி

நடையார்ச் சந்தையில் ஜனக்கூட்டம் — வெகு

நாகரிக மான சாமான் சாட்டம் நாலா

தோட்டத்து ரைட்டர்மார் ஜனங்களும் வருவாரே
மோட்டார் இந்திய நாட்டார் (நடை)

நாட்டை விடவே மலிவு சாமான் — பல
நாகரிகப்பட்டு சேலை கோட்டும் — பொன்னும்
புச்சடையுமே கிடைக்கும் நாட்டமாட பாதரசம்
பொட்டும் முக்கு தட்டும் (நடை)

குளியலாகவே கிடக்கும் காய்கள் — மலிவாய்
கோசுவத்தல் வெண்டை மத்தங்காயும் — இன்னும்
முட்டை முருங்கக்காயும் ஒட்டியதோர் மாங்கனியும்
தேங்காய் வெகு போங்காய் (நடை)

ஆடு மாடுமே கோழியும் சீப்பாம் ... நம்
நாட்டுக்காரர் வாடகைக்கு சாப்பாம் இவர்கள்
சரக்கை சோதிக்கவென்று திறக்கை சூப்பவைவர்
பார்வை சந்தை தீர்வை (நடை)

லட்டு மிட்டாய் ஆமை வடை சுண்டல் — நெய்யில்
நல்ல முருக்கு தேக்குளலும் போளி தேன்போல
ரஸ்தாளி பழங்களும் ஒஸ்தியான மாங்கனியும்
செலவாம் மெம்ப மலிவாம் (நடை)

நாட்டிலுள்ளோர் ஜவுளிக்கூட்டம் வெகு
நாகரிகமான துணி ஒட்டம் பஜாரில்
நூலினு ரவுக்கைகளும் ஆரணு ஓர் சட்டைகளும்
ஏலம் மிக ஜாலம் (நடை)

வாழையும்னும் சாணைமீனும் கடையாம் நூறு
பிந்தனு ஆரணு விவையாம் சில
விந்த பாவை மீனை உறித்து பெரித்து விட்டால்
சோக்காம் சோறு கேக்காம் (நடை)

நையல் மிஷன் சட சடென்று ஓடும் கிரும் போன்
தாள சங்கீதத் துடன் பாடும் மலையில்
சர்க்காரதிகாரமும் சட்டிபாண் பெட்டிகளும்
சரசம் ஸ்ரீ முகா வருஷம் (நடை)

முருகப்ப செட்டியார் கடை ஒண்ணும் பலர்
தாண்டத்த இதன் மேலே கண்ணும் — தேனின்
காப்பிடும் பலகாரம் திகட்டிடும் லட்டுவும்
சீறும் வெகு ஜோரூம் (நடை)

பருப்புதளும் பயர் களும் சரியாம் படி
ஒண்ணாணவுக்கு விலையாம் இது
பழைய காலம்போலே செழிப்பதாய்த் தோன்றுது
பாரும் ஜனம் கூரும் (நடை)

பீடி சுருட்டி களும் பெருசாம் கூலியாள்
வாங்கிப் பிடிப்பதுவும் பவுசாம் நல்ல
போன் பேத்தியைத் தனிய மற்றுமுள்ள ஜாமான்களும்
பேஷாம் வெள்ளிக் காசாம் (நடை)

கிழ் புரத்தில் கேதவிக்கர் கோவில் நல்ல
மேல் புரத்திலே வெள்ளின் கோவில் தெற்கே
கார் செட்டும் பென்சரும் பிள்ளடி விஷ்கு ஜின்னும்
சீறும் குடித்தால் ஜோரூம் (நடை)

மகமதியர் பள்ளி வாசல் வடக்காம் அதின்
மாகுமிமையைப் பாற்கப் பாற்க ஜோக்காம் பலர்
பாத்தியா ஓதிடக் கிர்த்தியாய் விளக்குதே
பாரும் வெகு ஜோரூம் (நடை)

சுற்றிலும் காப்பி ஓட்டல் வீடு பசும்
பால் போட்ட காப்பியும் குடி ஒரு

கிளாகக்கு அனு ஒன்று கேட்கிறார் கேட்கிறார்
 சீராய் வெகு ஜோடியும் (நடை)
 சந்தை பெருங் கூட்டத்தினால் சங்கம் பெண்கள்
 சாமான் திருநுவது பங்கம் பலர்
 உதையை பொதியாய்க் கொண்டு சதையை வளர்க்கிறார்கள்
 சன்னர் அவு மானர் (நடை)
 நாயற்றுக்கிழமை தோறும் திருநாள் பெரும்
 ஜனக்கூட்டம் கூடிவரும் பெருநாள் நடையார்
 சாழு ரைட்ட ரிதைச் சாற்றினேன் கேட்டிடும்
 சுருக்கம் இனி பெருக்கம் (நடை)

தாதா பாய் நெள ரோஜி என்ற வர்னபெட்டு.

ப ல் ஸ்வி.

பாறாதே சாஸ்திரம் பாறாதே
 சாஸ்திரம் நீர் பாறாதே.

அனுபல்லவி.

சாஸ்திரத்தாஸ் பார்ப்பார் முண்டைகளானதாஸ் (பா)

ச ர ன ன் க ள்.

கொண்ட கவலையெல்லாம்

குறியினால் மாற்றலாமோ

கோடங்கி சாஸ்திரம்

நாடெங்கும் புளுவே

(பா)

கல்லினுள் தேரைக்கும்

கற்பினுள் சிவசுக்கும்

முட்டைக்குள் குஞ்சுகள்

என்பினுள் தற் செயல்

(பா)

தங்க நகை ரண்டாய்ப் போனால்

நீங்களைத் தேற்கலா மோ?

இறுபதில் சாலோரை

அறுபதாய் மாற்றுவா ரோ?

(பா)

எட்டாமிடம் சனிரிருக்க

குருதிசைக்கு மாற்றுவாரோ?

நரை முடி கருக்கு மோ

நாதன் செயலின்றி

(பா)

— ஒ — ஒ —

விபரீதம் விபரீதம் — என்ற வர்ன்மெட்டு.

ப ல் ல வி

(பா)

மாய் மாலம் மால்மாலம்

இந்தியகிரிஸ்து சபையில்

மாய்மாலம் மாய்மாலம்

(மாய்)

ச ர ண க் க ள் .

ஆலயத்தி லண்ணன்

தம்பி

தூய்ப்போனால்

பேரடா வாடா

தண்ணீர்

அருந்துப்போது

தொட்டி போட்டு

ஊற்று-வாரும் (மாய்)

ஒகிர தேவன்

பிள்ளை களாம்

ஒன்றாய்ப் போய்ச்

சேர்பவராம்

ஜாதி பேதம்

பார்த்துக் கொண்டு

சம்பழங்கள்

வாங்கு கிரூர் (மாய்)

ஓர் தகப்பன்

பிள்ளைகள் நால் பேர்

ஓர் விட்டில்

பெண்ணெடுக்க

கிரிஸ் தவச்

சகோதரர்கள்

ஒன்றுப்பெண்

வெறிக்கா தேகே (மாய்)

இவ்வுலகில்	ஜாதி பார்ப்பார்	
அவ்வுலகில்	கீழா வார்	
பொருளுள் னோர்க்கு	கிவ் வுலகம்	
அருளுள் னோற்	கவ் வுலகம்	(மாய்)
வாத்தி மாற்கு	சம்பழம் பத்தாம்	
ஐயர் மாருக்	கறுபது நூறும்	
கலியாணம்	கட்டு னோரிடம்	
காய் சநீ வாடகை	கோழியும் கேட்பார்	(மாய்)
ஆவிக்கு னொன்றாய்ப்	பிறக் கலையோ-கிரிந்துவை	
அப்ப னென்	றழைக் கலையோ	
ஒரே ஜாதி	யார்க லையோ	
ஞானஸ்நானம்	அருத்தம் வேறோ	(மாய்)
ஆதாம் ஏவாளுனக்கு	சொந் தமா ?	
அவர்கள் வழியாய்ப்	பிறந்த கம்மன்	
வித்யாசம்	பாற்போ மானால்	
சத்திய வேத	முறைக் கொழுங்கோ ?	(மாய்)

கை ருட்டினமாம்—என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல் வி

(19) கற்பனையாம்	வேத	கற்பனையாம்
தேவ சுவன்	பத்து	கற்பனையாம்

அ நு ப ல் ல் வி

கற்பனை காத்திட முத்தியில் சேர்த்திடும் (கற்)

சுரணம்.

உனக்கு முன்பாக	லேரோர் கடவுளை	
வணங்கிப் பணிந்து	துதிக்க வேண்டாம்	(கற்)

தேவனுட திருநா மத்தை வீணிலே
செப்பினால் தப்பிதம் தப்பிதமா மென்று (கற்)
ஒய்வுநாளைப் பரிசுத்தமாய் நினைத்து
தப்பிதம் திருத்தி அப்பனைத் துதிக்க (கற்)
தராய்ந் தந்தை தனை சரிடாய்க் கனம் பண்ணி
வாழ்த்தி சிறேகிக்கப் பூரிக்கு மாயு ளாம் (கற்)
கொலைசெய்ய வெறுத்து கோபத்தைப் பொறுத்து
மனமதைத் திருத்தி மானிலம் வெறுக்க (கற்)
துன்மாற்கம் செய்வதால் தோஷம் வருமென்று
நன்மாற்கம் செய்திட நாதன் திருவாக்கு (கற்)
களவு செய்யாதே நீ கள்ளனாய் காத்தே
கர்த்தன் திருமொழி சத்திய மென் மெண்ணி (கற்)
பொய்ச்சாக்ஷி கூறுதே மெய்த் தேவன் பேரதால்
தைக்கொள்ளக்கட்டளை மெய்ப்பொருள் கண்டிடும் (கற்)
பிரனுட பெண்கள் மேல் பேராசை கொள்ளாதே
இனைந்து உன் பெண்ணோடு குகோர்ந்து பிளைத்திட (கற்)
மற்றவர் பொருளை இச்சிப்ப தாகாதாம்
கர்த்தன் திருவாக்கை பத்தியம் போல் காற்க (கற்)

ஆடு பாம்பே — என்ற வர்னமெட்டு.

பல்லவி

(20) ஜாதி ஒன்று தான் உலகில் தன்மை ரண்டு தான்
ஆதாமுக்குப் பிறந்த ஜாதி ஒன்று தான் (ஜாதி)

சரணங்கள்

ஆதியில் ஆதாம் பேவாள்முதல் மனிதர் — இவர்கள்
வயிற்றில் பிறந்து மனுவெங்கும் பெறுக (ஜாதி)

காயினு மாவேலும் அண்ணனுந் தம்பி — இருவர்
கடவுளைத் தொழுதிட ஆசையம் சென்றார் (ஜாதி)

ஆபேலின் காணிக்கையை அங்கிகரித்தார் — தேவன்
காயினின் கரணிக்கையை புறக்கணித்தார் (ஜாதி)

காயின் வஞ்சகமாய்ச் செய்ததாலே புறக்கணித்து—தேவன்
ஆபேலின் காணிக்கையை அங்கிகரித்தார் (ஜாதி)

காயின் கடுங்கோபங் கொண்டு ஆபேலைக்கொன்று—இவன்
சுள்ளத்தனம் செய்ததாலே துறத்தப்பட்டான் (ஜாதி)

காயின் கிழக்கே நேரத்தில் கலலை வணங்க—இவன்
பிதுர்வழி யின்னுவரை பேயை வணங்க (ஜாதி)

பேயை வணங்கி ஜாதி பேதம சொல்லுரார் — ஒரே
ஜாதியென்றறியவில்லை தப்புலை மக்கள் (ஜாதி)

சபிக்கப்பட்ட காயின்மக்கள் இன்ன ஜாதி—பல
பாவை தொழிலால் வேறு ஜாதியென் கலாம (ஜாதி)

ஆவேல் வம்மிசமெல்லாம் தேவ ஜாதி — கிறிஸ்து
அவதார மான பின்பு கிறிஸ்துவ ஜாதி (ஜாதி)

ஆபிரகமாம் ஆகார் பெற்ற இஸ்மவேலன் — பழைய
ஆகமங்கைக் கொண்டு தொழ மகமது ஆனார் (ஜாதி)

சாவல் சுருங்குகாழி — என்ற வர்னமெட்டு.

தந்தனைத் தானானே தந்தனைத் தானானே
தனை தனம் தந்தனைத் தானானே

தந்தனைத் தானானே தனை தனம் தானம்
தனை தந்தனைத் தானானே—சுவனம்

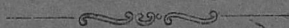
ச ர ண ம்.

தேவனன்பு கூர்ந்து ஜெரு ஜலேம பிறந்து
 ஏழையாய்ப் புல்லணையில் பிள்ளைபைப் பார்த்து
 கந்தை போர்த்து ஆயர் சென்றாரே (தந்தனம்)

கன்னி மறி வயற்றில் அற்புத மாயுதித்து
 சரபத்தைப் போக்கிடவே சிலுவையைத் தூக்கி
 ஆணி தாக்கி 5 பாவம் போக்கி சென்றாரே (தந்)

வாதையனெகன்கொண்டு மறித் துயிர்த் தெழுந்து
 நாற்பது நாளிருந்து சீஷரை நாடி ஜெயம்பாடி
 பரலோகம் சென்றாரே தந்தனம் (தந்)

கல்லரை தானிருந்து வல்லமையா யெழுந்து
 அற்புதம் செய்திடவே சீஷருக்கு வரமும்
 பெருந்தவழம் ஈன்றாரே தந்தனம் (தந்)

அப்பா மாண்டாயோ ஒ பாவிரீ - என்ற வர்னமெட்டு.
 பல்லவி.

(22) மோசம் போகாதே ஒ! இந்தியர்
 பிசாசை நம்பிய

அறுபல்லவி.

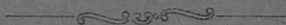
மோசம் மோசம் மோசம் மோசம் (மோசம்)

சரணங்கள்.

செத்த—சிவன் பிரமா விஷ்ணு தெய்வ மாகுமோ
 எத்தனையோ பெண்ணை கெடுத்த பாவிகள் (மோசம்)

தேங்காய் பழங்கள் சாராய மவல்
 செங்கிடாய் பொங்கல் தின்னுமோ சாமி (மோசம்)

மேனம் போட்டாலே சாயியாட்டபாம்
 பூசாரி கெட்டான் பொய்ச்சாமியும் கெட்டான் (மோ)
 பிசாசை நம்பிப் பாழ் வீடு கோடியே
 நண்பனே எங்கும் கேட்டுப் பாற்பாயே (மோ)
 அண்டினோர் கெட்டார் பிசாசாடினோர் கெட்டார்
 சூனியம் பில்லி செய்தோறும் கெட்டார் (மோ)

கோமள மிகுந் தெய்வ யானை — என்ற வர்ன்மெட்டி.

ப ல் ல வி.

கோவா பதியில் வாழும் கோனே—பக்தி மாணை
 இந்தியர் குருவாய் வேதமுறைத்த தேனே

அநுபல்லவி.

கோவா நகர் தனிஸ் மீதுலாசிய
 வேதசுவரி என்னுவினருள்புரி (கோவா)

சரணங்கள்.

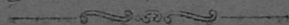
மறித்தோற் குயிர் வாமனித்தாய் — வேதமுறைத்தாய்
 இந்தியா மனமாரித் துதிசெய்ய நடித்தாய் (கோவா)

ஏகவி நாமத்தை நாட்டி அற்புதங் காட்டி
 செக்கண்டாய் இந்திய வேத வழி நாட்டி (கோவா)

மறித்தும் உறக்கம்போல நடிக்க ரத்தம் துடிக்க—இன்னும்
 வருடம் காணாருய்த் தாடிவடிக்க (கோவா)

ஏகவோடிணைந்த பொற்பாதா சவுரி நீதா — எவாமி
 ஏழைக்காய் மன்றடுவாய் நாதா (கோவா)

நாசன் சாமுவேல் களிகேட்டு பாவம் ஒட்டு — சர்வ
 லோகமும் சினுஷைக் கொடியை நாட்டு (கோவா)

ஆண்டிப் பண்டாரம் என்ற வர்னமெட்டு.

பல்லவி

நந்தன் பறையனை வணங்கும் பிறுமனான்

முறையதைச் சொல்லாய்

(நந்தன்)

சரணங்கன்.

பிரமகுலத் துதித் தோனே பி. எ. பி. எல். சுற்றொனே
அதிகப் படிப்பினாலே ஆதியைப் புணர்ந்தானே (நந்த)

காய்கள் காயைப்புணரும் காரை கருடன் ஜாதி வேறு
உலர்க்குருவி ஜாதி யோடு உலகில் புணர்ப்பார்த்ததுண்டோ (நந்த)

சமுதையைக் குதிரை யென்று கண்டவர்களு றைப்பார்களா ?
நந்தன் கடவுளானால் பறை வள்ளியைப் புணறுவானோ ? (நந்த)

மனிதரில் பல ஜாதியென்று மடையனே யுறைக்கலாகும்
சமுத்த பன்றி ரத்தம் வேறு மனிதரூபம் ரத்தம் ஒன்றே (நந்த)

பறையரைக் கீழ் ஜாதியென்று பழித்த நடக்கும் ஜாதி
மறித்து பறையன்பறைச்சிகளை வணங்கித்தொழ ஞாயமுண்டோ

மாரி காளி வள்ளி நந்தன் மறித்த பறக்குலமாம்
உங்கள் குல தெய்வமென்க நீங்களும் பறக்குலமா ? (நந்தன்)

பறையன் புறைச்சிகளைப் பணிந்து வணங்கும் ஜாதி
பறையரைக் கீழ்ஜாதி யென்றால் பாத்தில் ஜாதி மேலாரு ? (நந்த)

சுழந்த சக்கர் என்ற வர்னமெட்டு.

பல்லவி.

பரிசுத்த யேசு பாஸனைப் பணிந்து போற்றுவோம்
பாவம் தீர்த்த யேசு நாதர்க்கு ஜே ஜே ஜே ஜே ஜே [பரி]

சரணங்கள்.

பெத்தலோகம் பதியுதித்த நித்ய தேவனை
 துத்தியம் நிதம்பரத்தில் ஜே ஜே ஜே ஜே ஜே [பரி]
 பாரினிலுன் திருச்சபைகள் பஜனை பாடுதே
 மேஜியா உமக்கே விண்ணில் ஜே ஜே ஜே ஜே ஜே [பரி]
 கார்த்திடும் மைந்தனைக் கண்ணால் பார்த்திடும் தினம்
 சீர்த்தி திருநாமத்திற்கே ஜே ஜே ஜே ஜே ஜே [பரி]
 நானே வழி சக்தியமும் ஜீவனு மென்றிர்
 நித்திய சுதனுக்கென்றும் ஜே ஜே ஜே ஜே ஜே [பரி]
 பாடின பி. சாமுவேலைப் பாது கார்ப்பாயே
 பாலன் மறி சீலனுக்கே ஜே ஜே ஜே ஜே ஜே [பரி]

நீரணிந்திடும் சிவா — என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல வி

நீரறிந்து துதிப்பாய் நித்ய தேவனை நீர் [நீர்]

சரணங்கள்.

மானிடர் பாவநீர்க்க மனுவாய்ப்புனியில் வந்து
 யூதுமறி வயற்றில் நீதமாயுதித்த சேசை [நீர்]
 பாரினில் மறித்தோர்க்கும் பார்வை யிழந்தோர்க்கும்
 கம்பினோருயிர் பெற்று நற்காஷி சந்தவரை [நீர்]
 பெத்தலேகேயில் பிறந்து கொல்கதாவில் மறித்து
 சக்திய வேதவாக்யம் முற்றும் நிறைவேற்றினோரை [நீர்]
 வல்லமைத் தேவசுதன் புல்லை மெத்தையாய்க் கொண்டு
 கல்லரை தானிருந்து வல்லமையாயுயிர்த்தவரை [நீர்]
 பஞ்சமா யூதர்களா லைந்துகாய மடைந்து
 நஞ்சதைத்தின்று பாவம் வந்ததை நீக்கினோரை [நீர்]

தேசமெங்கு மிருண்டு	திரை ரண்டாய்க் கிழிந்திட
பாரில் பாவமகற்றி	பரலோகம் சென்றவதை [நீர்]
தூத மெக்காள மொடு	தொனிக்கும் ரெண்டாம் வருகை
மானிலம் நடுத்திர்க்க	வருவதை நம்பி நம்பி [நீர்]

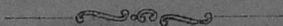
பூரணச் சந்திரனே ? — என்ற வர்னமெட்டு.

பல்லவி.

(27) மாதேவன் பாலனே ? கன்னி மறி சீலனே ?

ச ர ண ங் க ள் .

பாரினில் ஏழைகள்	பாவத்தை தீர்ப்பவர்
பாவிகளை ரட்சிக்க	பாலனாய் பிறந்தவர் (மாதே)
தேவாதி தேவனே ?	திருமனு வேலனே ?
தெய்வலோக தூதர்கள்	சேவிக்கும் நாதனே ? (மாதே)
அருப சொரூபியோ ?	ஆதியின் வார்த்தையோ ?
ஆதா மேவாராயும்	ஏதெனில் படைத்தவரோ ? (மா)
நீதியின் ஜோதியோ ?	நித்ய மோக்ஷனாதியோ ?
ஆவியாய் ஜலத்தின் மே	லசை வாடி நின்றவரோ ? (மா)
மூவானிதைச் சேட்பாய்	ஏழை முகம் பார்ப்பாய்
சாமுவேல் தாசனை நீர்	தாங்கி அரவணைப்பாய் (மாதே)

வேத மாதவர் வேலா — என்ற வர்னமெட்டு.

பல்லவி

(28) மன்னன் மதித்தி நின்ற மணியே — பெரும்
அற்புதச்சந்தந்தோணி முனியே

அனுபல்லவி.

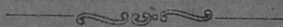
அருந்தவத்தா சேசனை கரந்தனி லெந்திய
அற்புத நாதா அருள்வாய் தா தா
வருவா யித்தருண்ம் உன்கதியே சரணம் (மன்)

தொகையறு.

பாலவயதிலே பரமனை வேண்டியே
அற்புதக்கனியால் அருபியைத் துதிக்கின்ற
அற்ச் அந்தோணி முனியே
அடுமை பி. சாமுவேலை ஆதரிப்பாய் மணியே மணியே

பாட்டு.

மறித்தோரை யுயிர்ப்பித்த நாதா — உனை
வருந்தினேன் தவநீ தா என்
பொருத்தனைக் கேட்டிடும் நாதா — பெரும்
அற்புதச் சந்தந்தோணி நீ தா (மன்)
பதுவா பதியின் பக்தி மாணே — நிக்ய
பரமனை வேண்டிடும் கோணே உன
தடிமைக்குச் சுக வரந்தாராய் — தின
மேசுவின் தரிசனம் நேராய் (மன்)

நாகரு மீறு ஒய்யாரா — என்ற வர்னமெட்டு.

பல்லவி.

உலகனுயர்குலம் தெய்வேந்திரராசன் உண்மையைசொல்லு தபார்
என்னப்பனே — இந்துப்புராணமோ சொல்லு தபார்

சரணங்கள்.

தெவாதி தேவர்க்கும் ரிஷிகட்கு மேலாக தேசமடக்கியாண்டார்
என்னப்பனே — இப்பத்தாரு தேசமாண்டார்

செம்புநட்டர் கின்னரரும் அஷ்டவாசி எல்லா மிவர்க்கடிமை
என்னப்பனே — சிவன் பீர்மா விஷ்ணு மிவர்க்கடிமை

சித்தியாரும் வித்தியரு மற்றுமுள்ள ஜாதியாரு மெல்லாமிவர்க்கு
கிழாம் என்னப்பனே — தெய்வ இந்திரரெல்லார்க்கு மேலாம்
தவத்திலும் ஜெபத்திலும் சொல்லிலும் மல்லிலும் இந்திரன்
வல்லபனும் என்னப்பனே — அர்ச்சுனன் வில்லுக்கு வல்லவனும்
தெய்வேந்திரன்பெற்ற சித்திரசேனனும் மெத்தப்பெலத்தவனும்
திரியோதன தேரில் பின் கட்டினனும்

தெய்வலாகமென்றபர்மாதேசம்விட்டுதென்தேசவேளாளரானார்
என்னப்பனே — அர்ச்சுனன் பலபெண்கள் மேலாசையானார்
உலகிலுயர்குலம் கீழ்குலம் பெண்களைப்புணருவது ஞாயமோ
என்னப்பனே — புணர்ந்ததால் தலை சுக்காய்ப்போனதுவோ
தேவர்களுல்லாம் வணங்க நன்றிகெட்டஜாதி வணங்காமலிருப்ப
தேனோ என்னப்பனே — பட்டிகனிவரைக் கீளுரைப்பதேனோ
கவுதமுமுனி பெண்ணகலிகை தெய்வேந்திரன்சேர மூன்றுபிள்ளை
பிறக்க கள்ளர் மறவனும் அகமுடியனென்றுரைக்க

— ॐ —

ஒரு கன பூலோகரட்ச கந்தா — என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல ன்

(30)

ஒ! திரியேகா னுமந்தனை தின்
கண்ணால் பாடும்

(ஓ)

சரணம்.

ஆதியருபியான
வேதியா தொழும் சுத்ய
மானிடர் பாவந்தீர்க்க
சந்தோஷ மேகக்ஷவாசல்

ஜோதி பரம்பொருளே

நீதி மறி பாலனே

மனுவாய்ப் புலியில் வந்தாய்

நிந்தையாய் துறந்தாய்

(ஓ)

(ஓ)

எனையா பாடுபட்டார்	என் பாவந்தீர்க்க வல்லோ
கோனையா குருசும் கொண்டு	கொல்கதா மலைக்குச்சென்று (அ)
நம்பினே நிற்பாதமே	வந்தருள் கிருபை செய்வாய்
சந்ததம் புகழும் நித்ய	மந்தையிஸ் சேர்த்திருவாய் (அ)
மாமிசப்பல வீனத்தால்	வருந்திடும் பாவமெல்லாம்
தாமதம் செய்யாமல் நீ	சகித்திட வேண்டினேனே (அ)
சாத்தானே ஜெயிக்கவே	சாமுவை கார்த்திருவாய்
கீர்த்தியுமக்கே கூட	கேருபின் தூதர் பாட (அ)

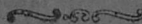
மரு கேலரா ஓ ராகவா — என்ற வர்ணமெட்டு.

ப ல் ல னி .

வருவா யிவ்வேனே ஒ' ஏ கோவா
வருவா யிவ்வேனே

ச ர ண ங் க ள்

வருவாயிவ்வேனே	தருவாய் சுகமையா	
பெருவாய் துதி மெய்யா	அருள்வரம் எனக்கியா	(வரு)
நம்பினேனே நாதா	அன்பு கூர்வாய் நீதா	
வம்பு மேதோ போதா	நன்பு சுகந்தர தா	(வரு)
யாரப்பா என் சொந்தம்	திரப்பா என்பாவம்	
சேரப்பா நின் பதவி	கூசப்பா நின் பதிலை	(வரு)
கெஞ்சினேனே நானும்	அஞ்சினேனே கேள்க்க	
தஞ்சமுண்டோ சொல்	அஞ்சலாண்டவா	(வரு)
பெற்ற பிள்ளை செய்த	பெரும்பிழை பொருப்பிர்	
மற்றவர்க்கென்ன சொல்	மா தயா பரா	(வரு)

சுருளிமலை மீது மேவும் — என்ற வர்னமெட்டு.

(32)

ப ல் ல வி .

ஆனைமலை நடையார் தோட்டம் அருமை — அர்ச்
அந்தோணியார் வந்தளித்த — புதுமை நம்பினோர்
கோரிய காரிய காரிய காரியமெல்லாம் சீருடனே சுன்றழித்த

அருமை பெரும் புதுமை (ஆனை)

அன்பதாய் மறித்தோர்க் குயிரளித் தாய் ஏகவை
நின்காத்தி லேந்தி நாளைக்கழித் தாய் உன்னை
நினைந்து வருந்து வோர்க்கு வினைகளைத் தீர்க்கின்ற

மணியே தவ முனியே (ஆனை)

உலக மெங்கும் கீர்த்தி பெற்ற நாதா சுவாமி
உன்னை விடப் போரதில்லை நீதா என்னை
திருத்திப் பரத்தில் சேர்க்க கருத்தாயுனைக் கெஞ்சினேன்

நீதா பதுவை நாதா (ஆனை)

வந்திடுவாய் எந்தன் முன்னே சீலா மடுத்தின்
மன்னராசன் சுன்றெடுத்த பாலா சிறு
வயதிலற்புதத்தோடு மானிலத்திலே யுதித்த

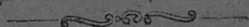
மானே நவ கோனே (ஆனை)

பேய்கள் நடு நடு நடுங்கி ஓட பெருஞ்
ஜனக்கூட்டம் உம்மை நிதம் தேட பெரும்
விந்நையாக வந்துதித்த சந்தந்தோணி மாமுனியே

நாதா அற்புத நீதா (ஆனை)

பாடிவைத்த சாமுவை நீர் காரும் உந்தன்
பாத தரிசனத்தை தாரும் நீர்
ஜெபத்தி லுதிக்கும் போது அகத்தில் நினைத்திடுவாய்

சுந்தா தவ பக்தா (ஆனை)

இராகம் காம்போதி சரப்பு தாளம்.

பல்லவி.

வணங்காதே ஜனமே
வினங்காதே ஜனமே

கந்தன் செட்டியை

கடவுளென்று

(வண)

சரணங்கள்.

பழனிப் பாவாவிடம்

பலமந்திரம் கற்றுமே

தெய்வானை வள்ளியை

சேர்ந்த முருகனை

(பாண)

சேர்ப்படத் தெய்வானை

சேர்ந்தாதி மகள் வள்ளியை

மந்திர வித்தையால்

மயக்கிப் புணர்ந்தவனை (வணங்)

அனியாயம் அனியாயம்

பரந்தீட்டில் அனியாயம்

ரண்டுபெண்டாட்டி கொண்ட

மொட்டையாண்டி ஸீட்டில் (அ)

வள்ளி மேலாசையும்

வஞ்சகம் தெய்வானைக்கும்

கள்ளாயுத் தானடந்த

சமுருபுனைச் செட்டியை

(வள)

மகமடன் பாவாவும்

மறித்தபின் கந்தனும்

குருவிட மடக்கிட

கோரினனும் பழனியில்

(வள)

பழனி முள்ளைக்கள்

பாத்தியா ஓதிட

புத்தியில்லா ஜனம் போய்

ஒன்றாய்த் தொழுகிறார்

(வள)

தொனித்திடச் சங்கம் — என்ற வர்ணமெட்டி.

பல்லவி

பரமனின் பாதம்

பணிந்திடுவாய் — பாணி

பரமனின் பரமனின்

பரமனின் பரமனின்

(பரம)

அறுபல்லவி.

பணிவாய் பணிவாய்

பணிவாய்

பணிவாய்

பணிவாய்

பணிவாய் (பரம)

சுரணைகள்.

தனிஜெபஞ் செய்குவாய்
தாட்டு பாவ மோட்டு

பூலோகச் செல்வம்
மேலோக ஆசையை

சுழுவப்பா உன்பாவம்
தழுவுப்பா தேவனோடு

செத்து மடிந்தபின் நீ
பக்தியின் சொத்ததை நீ

பெண்ணாதி வீடுமட்டும்
அவனவன் பாவபுண்ணியம்

இன்றைக்கோ நாளைக்கோ
சண்டாள கோப பாவம்

சடலமோர் கூடப்பா

ஆத்துமாப் பிரியும்போது வீடு

பொன்னு பொருளெங்கே
தன்னாவிபோகும்போது

புருஷன் இரந்த பின்
தன்ன திகாரமென்று

ஓங்கு கதிரோன் வந்தால்
பாங்கு பரமனாளில்

தற் பரணவேண்டி

அருளேற்று பக்தி மூட்டு (பர)

புகை போல் மறைந்திடும்.

நீ விரும்பிடு விரும்பிடு விரும்பிடு

கண்ணீரால் நீதுடைத்து

தனிபாய் ஜெபித்துப்போற்றி,ப)

தேடின பொருளெங்கே?

தேடிடு தேடிடு தேடிடு (பரம)

பின்னை சுடுகாடு மட்டும்.

பரலோக வாசல் மட்டும் (பரம)

எமன்வரவரியாயோ

தள்ளிடு தள்ளிடு தள்ளிடு (பரம)

ஆத்துமா வீடப்பா

மண்ணின் கீழப்பா (பரம)

பூமாதா உரவெங்கே?

தடுப்பவர் யாருமில்லை (பரம)

போகும் பாரி குளிரு

தட்வாணி வேஷங்கொண்டு (பர)

நீங்கும் பணிப்போல

பரக்கும் இச்சடலம் விட்டு

(35)

வரத நாட்டுப் பருத்தி என்ற வர்ன மெட்டு.

அற்புதமாமறி பாலா

எனக்கார் துணை மறுவெளா ஓ (அ)

அதுபல்லவி

இச்சணம் வருவாய்

தெகணம் புகளும்

கன்னி மறி பாலா

காற்பாய் சிலா

சரணங்கள்

நம்பினோம் பாவந்தீர்ப்பாய்

நானே

மறித்தால் மோகும்

சேர்ப்பாய்

வம்பாய் பேயை

வணங்கினோர்கள்

வாதை வேதை

நாகில் செல்லுவார்

(அற்பு)

பூலோக ஆசையைத் தாட்டும்

மோகும்

மேலோக வீடதை

காட்டும்

புண்ணிய சிலனே

நண்ணினோம் மேலோகனை

அண்ணலே வந்திடும்

நம்பினோம் தேவா

(அற்பு)

ஜெகத்தில் ஜீவ கனியே

துதர்

பரத்தில் பொற்றும்

மணியே

செப்பினோம் முப்பேரை

தப்பிதம் பொருப்பீர்

அப்பனே ஜோதி

ஆதி நீதி

(அற்பு)

சன்முகா ஏழை யென்மேல் — என்ற வர்னமெட்டு,

பல்லவி.

(க) மா மறி மைந்தா என்மேல்

மனமில்லையா ?

அதுபல்லவி

பாவிதா நானே

வருந்தினேனே

பரிதவிக்கிறேன்

அரவணைத்திடும் (மாமறி)

சரணங்கள்.

பாவிகள் மேல் மனதுநுகி

பாரச்சிலுவை நீர் சுமந்து

பரிதவித்திட ஆணிதூண்டுதல்களைதான் கொண்டிட்ட (மாம)

முழுவது தரித்த நாதர்

முக்குங்குழியாத நீதா

கள்ளர்நடுவி லாதபொருளும்

கலலைமிச்சக்கொண்டவரே (மாமறி)

ஜீவதண்ணீர் தாகத்தினால் நான் தேடி மிக வாடினேனே
ஒடி என்னைப்பாது காக்க கோடிசரணம் சொன்னேன் மந்
னாதர் பொற்றும் தேவ பாலா என் னுன்பவினை தீர்க்காதேதேனே
ஆதரித்து பாது காப்ப்பாய் நீத மறியின்ற பாலா (மாமறி)

குமாணியே பாடிக்கொண்டாடுவோமே — என்ற வர்னமெட்டி.

ப ல் ல வி

(37) பாடிடுங்கள் தேவ பரமனின் நாமமதை. [பாடி]

சரணம்.

பரிசுத்த ஆலயத்தில் தரிசித்தே போற்றி செய்து
முறி கரை யில்லாமலே மூவாளைத்தானினைந்து (பாடி)
பூலோக இச்சையாலே பொய்பாவம் செய்வதாலே
மாமிச இச்சையாலே மயங்கித் திரிவதாலே (பாடி)
தியோர்வழியில் செல்லும் திருடரைக் கண்டிருந்தும்
நீது வழியில்லாமலே திரியேகளை நினைந்து (பாடி)
மெத்த யிரக்கக்கொண்டு மேளியா வென்றுரைக்க
உத்தம வேதஞ்சொல்லி உயிர் தந்த பாலனியே (பாடி)
பன்னிரு சீஷர்களை பாரினில் தானனுப்பி
உத்தம வேத புக்கை உயிருகப் போற்றச்சொன்ன(பா)

இராகம் பைரவி. ஆதி தாளம்.

(38)

பல்லவி

ஆ! திரியே கோவா இவ்வேளை
ஆதரிப் பிரையா

அநுபல்லவி.

மண்ணின் சுவலை போக்கி விண்ணை சதமாக்கி
மாபர ஜோதியை ஆபரணமாக்கி (ஆ திரி)

சரணம்.

பஞ்செந்திரிய மொன்றுக்கி—படும்பெய்— பாவசொதனை போக்கி
 அம்பரன் கட்டினாகள் மனதில் பக்தி உறவாக்கி
 நம்பியே தேவனின் நாதலி நாசனம்
 தும்பிமைப்போல் சென்று துலங்கி துதி செய்ய * (ஆதிரி)
 பாவ மன்னிப்பு பெற்று—பரமனின்—பாதத்தைக்கண்ணுற்று
 ஜீவகிரீடம் பெற்று தேவனின் சேனையோடே ஒற்று
 ஆயி துதி சொல்லி ஆண்டவரிடம் சென்று
 தாயியே தோத்திரம் சரணம் சரணம் என்று (ஆதிரி)

செந்தமிழை உலகினில் — என்ற வர்னமெட்டு.

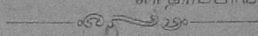
ப ல் ல னி

(29) மானிடர் பாவந்தீர்க்க புதலம் வந்துதித்த
 மாமலி யின்ற கனியே — உலகெங்கும் புகழ்
 ஜெபத்தில் துதிக்கு மணியே

சரணங்கள்.

பாவிகள் மோக	ராசியம்பெற
பத்துக் கற்பனை	கார்க்க ஒதிய
பரிசுத்த மிதாவின்	புதல்வர் — அற்புதங்களில்
சொல்லொணு நித்ய	பாக்கியன் (மானி)
மலித்தோர் மிகைக்க	குருடர்கள் காண்க
வாதை கோய	குஷ்டம் மாற்றிய —
வைத்திய சேகர நாதனை	— பாவிசுளுக்கு
நித்ய ஜீவ	பாலனை (மானி)
அண்டம் நடுக்க	அனுகைகளோட
பண்டு சிஷர்க்	குரைத்த
பரிசுத்த நித்ய தேவனை	— விஸ்வாசிப்பவர்
கண்டிடு மற்புத	மென்றுமே (மானி)

அம்பிகா வாரு	பெந்தனைக் காற்க	
யாருண்டு	உம்மை யன்றி	
நம்பினேன் நீயே தஞ்சமே	— தம்பிறு நேச	
அன்பினு	லாதரிப்பாய்	(மாரி)

சோம சேகரனருளும் — என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல வி

(40) ஆசியுடனாகியான்	அரும் பொருளே—நித்ய
ஜோதி பாலனுபுதித்த	மறி சுதனை
ஏசையா	மறி சுதனை

ச ர ண ங் க ள் .

அண்டி வந்தேனுன் பாதமே	தஞ்சம் தஞ்சம் என்னை
ஆதரிக்க வேண்டி உம்மை	கெஞ்சுகின்றேன்
சுவாமி கெஞ்சுகின்றேன்	
உலகமாய்கை யிழுத்திடாமல்	கார்த்திவிவாய் — சுவாமி
உண்மையா யுனைத்தொழுது	போற்றிடுவேன்
சுவாமி	போற்றிடுவேன்
பாவிசுட்காய் நீ யுலகில்	வந்ததுண்டே — என்னைப்
பாதுகாற்ற்து பரத்தில்	சேர்க்க வேண்டினேனே
சுவாமி	வேண்டினேனே

துவக்கமு முடிவுமில்லா	பரப்பொருளே — உம்மை
தோத்தரிக்க ஆசைகொண்டேன் வருவா யென்முன்	
தேவா	வருவா யென்முன்

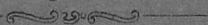
கண நாதா — என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல வி.

(41) லோக நாதா	லோக நாதா	
உலகெங்கும்	துதி பெரும்	(லோக)

சரணம்.

காருமெந்தனையே நீ	யாரும் சொந்தமுயில்லை
தீரும் பாவ வினையை	சேரும் பர நகரில் (லோக)
ஆசை பாசமும் நீக்கி	அன்பை மனதிலாக்கி
மாய உலகைப்போக்கி	வருந்தினே னெனைப்பாராய் (லோ)
தாய் தந்தை தரணியில்	சாவுநாள் மட்டுந்தானே
ஆத்துமா முத்திபெர	யாருண்டு உன்னையன்றி (லோ)
சத்யவதாரா	நித்யமா பென்னைக் காராய்
அத்தனை எத்தினேன்	முத்தி கொடுத்தருள் (லோ)

துடிக்குமயிலில் நடிக்கும்—என்ற வர்னமெட்டு.

(17)

ப ல் ல வி.

அருப ஞபி ஞபமற்றவனே	அகிலம் தனை
அரை தொடியில் வகுத்துக்	கொண்டவனே தினந்
தோரு மெந்தனைக் காரு	மைந்தனை
நிறும் பாவத்தை	தாறும் சுகத்தை
கொண்டனைத்திட	இதுவு மலையா—கொடியநகர்
சாமுவைக் கார்த்திட	சமய மில்லையா? (அருப)

ச ர ண ன் க ள்.

பந்துபோலே உலகைப்	படைத்தோனே — பலஉயிரை
பக்தமாகவே நடிக்கச்	செய்தோனே — இந்தப்
பாழும் உலகில்	வாழ்மனிதர்
நீதியைச் செய்ய	ஒதினே னும்மை
காருமெந்தனைப்	பாரும் சுண்ணாலை—அருபஞபி
கூரும் உன்பதில்	நேரிலென்னுடனே (அருப)
உன்னைக் காணக் கூடவு	மில்லையே — பலவிதமாய்
உலகில் பாவம்	மலையிலும் மலையே — ஒரு

காலமென் லுடன்
நாளும் வெறுத்து
பகைமாதப் பணிந்து
இகழ்ணம் வந்து
வார்த்தையினால் உலகைப்
கார்த்து மகிழ்க்க கருணை
நாளும் என்னுதி
ஆளும் நானற
தாமணியின் மேல்
தபங்கிக் கீளத்து
சூரிய சந்திர ஒளியைப்
உன்னிதத்தில் ஜோலிக்கச்
சுழன்று உறுண்டு
கிரகம் மாச
நானைக் கணிக்க நகத்திர
நாடுவோர்க்கு
மனதை யரிவோர் சுத்தர்
வணங்கித் துதிப்போர்
நாளு முந்தன்
ஜீவனெதற்கு
மாய்கை போலே உலகம்
மானிடர் வாழ்வு

வாழும் உடலை
ஆளும் நின்கரம்
நிற்கிறேனே — பரப்பொருளே
மகிழ்த்தாழ்வாயே (அருபி)
படைத்தோனே — பலவியிரை
யில்லையா? ஒவ்வொரு
கேளும் செனியில்
மீளும் பாவத்தை
குளப்பமாச்சுதே—பலஜனங்கள்
திரியலாச்சுதே (அருபி)
படைத்தோனே—உலகெங்கும்
செய்தோனே — பூமி
சுற்றுவதால்
சாஸ்திரம் நேர
முண்டே — ஒருநாளும் உம்மை
நந்தியுண்டே (அருபி)
சுத்தரே — மானிலந்தன்னில்
பக்தர் பக்தரே — ஒரு
நேரில் கண்டிடா
சடல மண்ணுக்கு
தோன்றுதே உற்றுப்பார்க்க
கனவாய்த்தோன்றுதே (அருபி)

சுமுகமாயிலேமுருகோனே — என்ற வர்னமெட்டு.

(ம3)

பல்லவி

பெத்தலே கேமி லுதித்த
ஜெப சிந்தனை தனை

நாதா யேசு நாதா — தினம்
மரந்திருப்பேனே - நானே (பெ)

சரணங்கள்

நம்பினோரைக் கண்	பார்ப்பாய் பாவந்தீர்ப்பாய்
நாடினேன் தாஸனும்	பாடினேன் துதி
நாதா பரகதி நீதா	இவ்வேனை வாராய் (பெத்)
சீக்கிரம் வருவதாயுறைத்தாய்	முற்சில் மறித்தாய்
தேடினேன் நான்கோறும்	வாடினேன் சுவலையல்
நீதா கிருபை செய்வாய்	தாதா அண்டினே னும்மை (பெ)
மறித்த மூன்றும் நானி	லுயிர்த்தாய் சிலர்க்குறைத்தாய்
வருவார் பரிசுத்தானி	தருவார் கிருபை வரம்
பெருவாருத்தமர்களும்	அருமை ஜீவ கிரீடம் (பெ)
தாசன் சாமுவேல் கவிதீரும்	கண்ணல் பாரும்
சாற்றினேன் பாடலாய்	ஏற்றினேன் கிர்த்தனம்
தோத்திரம் புகழ் நித்யம்	துத்தியம் பாடியே (பெ)

சாமி விவேகா நந்தா சகல — என்ற வர்னமெட்டு

பல்லவி.

தேவா மூவா	னே கோவா—சகல
பொருளும்	படைத்த (தேவா)

அனுபல்லவி.

நித்திய பிதாவின்	வார்த்தையான
பக்தி மறியாயின்	பாலான (தேவா)

சரணங்கள்.

தாவீதின் வம்ச	சிக்கம்
தாரணி எங்கும்	வேதப்பிரசங்கம்
ஜெபங்கொண்ட	சிக்கம்
நித்ய பிதாவின்	வார்த்தையான
பக்தி மறியாயின்	பாலான (தேவா)

அன்பு நிறைந்த	தங்கம்	
அலைகடல் மேல்	நடந்த சிங்கம்	
அற்புதம் — செய்த	சிங்கம்	
நித்திய பிதாவின்	வார்த்தையான	
பக்தி மறியாயின்	பாலனான	(தேவா)
அகிலம் புகளும்	ஜோதி	
அதிநித்ய மங்கா	நீதி	
எங்கும் துலங்கும்	ஜோதி	
நித்திய பிதாவின்	வார்த்தையான	
பக்தி மறியாயின்	பாலனான	(தேவா)

ஆம்பிசா உன் மகன் குகன் — என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல வி.

ஆண்டவா	உன் திருச்சுதன்	
கன்னி மறி	யின்ற சேசுதான்	(ஆண்)

ச ர ண க் க ள் .

நம்பிறோரைக்கண்	பார்ப்பாய்	
நாயகி மறியின்	பாலா	
தோய்ந்திடாமலென்னைக்	கார்ப்பாய்	
தூயபிதாவின்	திருச்சுதனே	(ஆண்)
முத்தொழி லோனே	பிதா	
பிற்தொழி லேசு	நாதா	
நந்தொழில்	பரிசுத்தாவி	
நாதா மூவா ளொன்றாய்	வந்த	(ஆண்)
பெத்தலை கேம்	சத்திரத்தில்	
பிள்ளையா	யவதரித்து	
பக்தியாம் சீஸர்	டசனும் தேடி	
பாவியை நாடி	வேதமுறைத்த	(ஆண்)

வாதைகள் பலனாக் கொண்டு
 மானிடர்கள் பாவ மெல்லாம் விண்டு
 வேதவாக்யம் சரியாய் முடித்த
 நாதனே நீதனே சாமுவைக்காலும் (ஆண்)

மகாத்மா கார்த்தியுறை கார்த்தும் — என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல னி .

பரிசுத்த கர்த்தருரை கேட்டும் மகுமையில்
 பரத்திலே சேர்க்கும் நிதம் துதி
 தேவனை கோக்கும் ஜெபதபம்
 பாவத்தைப் போக்கும் (பரி)

தொகையறு.

ஏசு பிரந்தது பாவிகளுக்காய்ப் பெத்லேமில்
 யோவான் ஸ்ரானகன் பிறந்தது பேசவுக்கு முன் தூதனாக
 என் சடலம் பிறந்தது தேவனைப் போற்றி செய்யக் கூறுவேன்

ச ர ண ன் க ள் .

மனதில் பக்தியைக் கார்க்கும் மறுமையில்
 முத்தியில் சேர்க்கும் தூதரொடு
 நித்தியம் துதிக்கும் என்றென்றும்
 பரத்திலே ஜொலிக்கும் (பரி)

லோக ஆசையைத் தள்ளும் பிரர்மே
 லன் பதைக் கொள்ளும் உன் பாவம்
 நரகத்தி லுனைத் தள்ளும் நீ வேதனை
 காளி கூளி கொள்ளும் (பரி)

வேலனே இந்தவிண்ணை யேன்படைத்தாய்—என்ற வர்னமெட்டு.

(47)

ப ல் ல வி

தேவனே ! பொல்லாச் சாத்தானே யேன் படைத்தாய்

அநுபல்லவி

கொடிய நரகாக்கினை

படும் பேய்களும்

உலகேய்த்திடும்

மடச் சாத்தானே

(ஏன்)

சரணங்கள்.

மாமிச இச்சையால்

மயங்கி யலைந்து

சாமுண்டி சாத்தானே

சதமென்று நினைந்து

எப்போது முந்தன்

திரு நாமம் மறந்து

இடரே கொலை களவாய்ப்பொய்

நித மோதிடும்

சதி பேய்களை

(ஏன்)

பிராமணர் தருமம்

புவிதனில் சுவதுண்டோ

நீங்களேன் சுவது

பிராமணர்களுக்கு

எப்போதும் ஏய்ப்பார்கள்

சாஸ்திரம் புரப்பார்கள்

சடங்காகு முன் மணமாக்கிட

விதி போச்சுதே

முண்டை யாச்சுதே

(சாத்)

நானே முறிப்பது

நீ யொன்றறியாயே

நாடிடும் தேவனே

நீயே கெதியென்று

கண்ணீர் சொரிந்து

உன் பாவந்துடைத்து

கைலாயகிரி பதிசேரவே

கர்த்தன் ஏசுவை

நித்தியம் தொழா

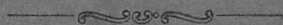
(சாத்)

——————

(48)

பூலோகத்திய மனிதர்கள் தங்கள் சடஸத்தை விட்டதும்
கடவுளிடம் சூக்ஷ்மசரீரத்துடன் நின்று நியாயத் தீர்ப்புகாலத்தில்

பலபேய்களை வணங்கிய நிமித்தம் யாதொரு பிரபோசனம் மில்லாமல் அறியாமற் செய்த சூற்றத்திற்காக ஐடி பேய்களின் பேரில் முறையிடுதல்.

அண்டபகிரண்டகமும் — என்ற வர்னமெட்டு.

கண்ணிகள்.

ஊரெல்லாம் ஒன்று கூடி	ரூபாய்
ஒன்றிரண்டு வரிகள் சேர்த்து	
பூசை பலிகள் கேட்ட	பாழும்
பொய்ப் பேய்களெங்கே	போச்சோ

உலக்கை போல மாலைகளை	
ஓர் சிலைக்கும் நானணிந்தேன்	
ஆண்டு மாரிப்பேய்களிப்போ	என்
ஆபத்துக்கு உதவ வில்லை	

பொங்கல் பொரியல்களும்	
புட்டிச்சாராயக் கள்ளும்	
பாலும் பழமும் வைத்தோம்	இப்போ
பாழும் பேய்களெங்கே போச்சோ	

சூலாடு சூலுப்பன்றி	ஊரைச்
சுற்றி வந்தே பளி கொடுத்தோம்	
ஏமாற்றும் எச்சிப்பேய்கள்	இப்போ
எள்ளளவு முதவக்கானேன்	

தேங்காயும் தின் கரும்பும்	
சீனைமாவும் நான் படைத்தேன்	
கூத்தாடும் ஊத்தப்பேய்கள்	இங்கே
கொஞ்சமேனு முதவக்கானேன்	

காவிரி கூளி இரும்பன் சக்கன்
காட்டேரி குளரி முண்டன்
சூட்டிச்சாத்தான் மயானப்பேச்சி மற்றும்
தொட்டுப் பேங்களெங்கே போச்சோ
சனாப் பேச்சி எச்சிக்கன்னி
ஏமாத்தும் கொள்ளிப்பேயும்
பூதமுனி மோகினியும் எங்கு
பேரன் யிடம் காண்கிலனே
வட்டிக்கு வரங்கி வரிகொடுத்தோம் நாங்கள்
வாழை நாட்டிப் பந்தலிட்டோம்
மேளம் வில் தாளம் போட்டோம் இப்போ
மேல் யுகத்தி லுதவக் காணேன்

கடவுள் நியாயத்தீர்ப்பு செய்யும்போது மேல்க்கண்ட
பாவிகள் முறையிட்டதால் ஷெ காவிரி, கூளி, காமரசுதி, கருப்பன்
என்கிற எல்லாப்பேய்களையும் கட்டிக்கொண்டு வந்து நிறுத்தி மா
னிடர்களை ஏன் ஏமாற்றினீர்கள் என்று விசாரிக்க ஷெபேய்கள்
முறையிடுதல்.

அண்டபகிரண்டகமும் — என்ற வர்னமெட்டி.

கண்ணிகள்.

பூலோக மேலோகம் பொரு
எல்லா மடக்கியாளும்
நித்திய கர்த்தாவே தூசி
செப்பிடும் வார்த்தை கேளும்
மண்ணினால் பூடும் போட்டு பூ
மலைகளைச் சாற்றி

பெண்ணுகள் சிங்காரித்துக் பேயைப் போலாடி னார்கள்	ஞலுக்கப்
மஞ்சளைத் தூப தீபம் மாவளக் கேற்ற வைத்தார்	நெய்வேத்தியம்
மிஞ்சியே கூட்டங்கூடி கொஞ்சினார் சுவாமி சுவாமி	அவர்களே
முட்டை முருக்கக்காயும் கோழியும் தான் சமைத்து கக்கப்பழம் போட்டு காளி கூடலை என்று	முளு ஆடுவான்
மற்றார்கள் காலையிலே கக்கப்பழமெடுத்து உண்டிடுவோன் பூராவும் கொஞ்சமும் தின்றறியேன்	ஆடுவோன் சுவாமி நான்
சக்கரைப் பொங்கலென்று தித்திப்பாயே சமைப்பான் அத்தனையும் புஜிப்பான் னெச்சிலும் தின்றறியேன்	பாயாசம் சுவாமி நா
கோழி கிடாயறுத்துக் சொந்தத்தார் தான்புஜிப்பார் ரத்தத்தையும் புஜிப்பார் னித்தனை தின்றறியேன்	கூடும் சுவாமி நா
தேக்காய் பழம் புடைப்பான் கள்ளும் புண்ணுக்கும் வைப்பான் சராய முட்டை வைப்பான் கிட்டவே போயறியேன்	சிறுகுடம் சுவாமி நான்

வெற்றிலை பாக்கு மவல்	பெரும்
வேடிக்கையாய்ப் படைப்பான்	
சுண்டல் பொரியல் வைப்பான்	சுவாமி நான்
தொட்டுமே பார்த்தறியேன்	
மேளம் வித விதமாய்	பம்பை கைத்
தாளமுமே யடிப்பார்	
பன்றிகளை யறுப்பான்	சுவாமி நா
ஒன்றுமே தின்றறியேன்	
முண்டையும் தொண்டுகளும்	பல பேர்
மேகிக்க ஆடிடுவார்	
கண்டபேர் ரம்மனென்று	பெண்டுகள்
காலில் விழ அரிவேன்	
பத்தாவும் ஒடி வந்து	பெண்ணாதி
பாதத்திலே விழுவான்	
பொட்டெனச்சாம்பலள்ளி	மனைவி
பூசுவாள் நெற்றியிலே	

கடவுள் பானிகளாகிய இவர்களை தண்டனை யிடுதல்
கொண்டுபோ கொண்டு போடா என்ற வர்னபெட்டு

பல்லவி

கட்டிப்போடு கட்டிப்போடு — எரி நாகில்
கட்டிப்போடு கட்டிப்போடு

சரணங்கள்

பொய்களவு வம்புகொலை	மோசடிகள் செய்தவனை
சங்கிலியால் சுற்றிக்கட்டி	சுண்ணத்திலே கொண்டுபோநீ (கட்
எல்லைக் கல்லை மாற்றி	ஏழையைக் கெடுத்தவனை
கல்லாலடித்திழுத்துக்	கட்டிக்கொண்டு போட்டு வா நீ

சள்ள வழக்குப்பேசி	கைவஞ்சம் வாங்கு வேன்
அக்கிரிக் கந்தகத்தில்	அவியாமல் கட்டிப்போடு (கட்)
விபசாரக்காரனையும்	வேசியாரும் பெண்களையும்
அரிக்கும் புளுக்கிடங்கிலு	ரிக்கும்படி போட்டுவிடு (கட்)
கறுவழிக்கும் பெண்டுகளை	கணவனில்லாத் தொண்டுகளை
காலோடு கையும் வாங்கிக்	கடுஞ் செக்கில் போட்டுவிடு (கட்)
கோள்க்காரன் வாயாடி	சூறிகாரன் பில்லிக்காரன்
இத்தண்ட பேர்க்களையும்	எம் செக்கில் போட்டுவிடு (கட்)

— ❦ —
இராகம் போர்த்து கீஸ் — ஏதாளம்.

பல்லவி

பாரினில் மனிதர்சிலர் கொடிய பிராமணர் வார்த்தைகேட்டு
கல்லேவணங்கிப்பெருங் தொல்லைக்குளானதைகவியுகமறியாதேனோ

ச ர ண ங் க ள்

கல்லுக்குயிர்கொடுப்போன்செத்தபாப்பார்க்குயிர்கொடுக்காதேனோ
பேதையை பேமாற்றி பலவித மெத்தி பினைக்கிற பாப்பானோ?

சாஸ்திரம் கற்றவனோ? பின்னால் வருவதை தடுப்பவனோ?

வாஸிப்பெண்டுகள் ஏராளமுண்டையா சாஸ்திரம் சரியாமோ?

ஐரதியிலுயர் குலமோ? இவரை சாமியென்றுறைக்கலாமோ?

கரூர் பெரும்புறையன் மகளாதியைப் பகவன் கலியாணம் செய்ததேனோ?

புறையன் மருமகனோ? காதலான் ஆரியமாலே மணவாழனோ?

புறையார்க்கும் பாப்பார்க்கும் சம்பந்தமானதாலே பாப்பார் உயர்குலமோ?

காகியும் ஹோஷமோ சொல்? நதித் தீர்த்தத்தால் பாவம் போயோ?

அங்குள்ள மனிதரில் பாவிக்கவில்லையோ தீர்த்தத்தீர்த்தத்தாலே

பாப்பாரும் சாஸ்தியாமோ ? காசியில் யேமாற்றி வயிர் பினைக்க
தேரும் திருவினாவும் பலவிடமுண்டாக்கித் திரிகிரூர் வயிர் பினைக்க
யேற்பது இகழ்ச்சல்லையோ ? கோதானம் கேட்பது வெகு தொல்லையோ
மானிடர் பாவந்தீர்க்கப் பாப்பார் கடவுளோ பதினொழு மாசமிவர்க்கோ

— ஓஓஓஓஓஓ —

அப்பா மாண்டாயோ — என்ற வர்னமெட்டு.

ப ல் ல வி

தோத்திரம் செய்வேன் — என் ஏசுவை
தோத்திரம் செய்வேன்

அநுபல்லவி.

தோத்ரம் தோத்ரம் — தோத்ரம் தோத்ரம்
தோத்ரம் தோத்ரம் தோத்ரம் தோத்ரம் (தோத்)

வாழ்க வாழ்கவே மூவானொன்றாய் வாழ்க
ஏக தத்துவம் என்றும் வாழ்கவே (தோத்)

மூவாளே கோவா, வா வா இன்னேரம்
தோத்திரம் செய்தேன் தாசன் சாமுவேல் (தோத்)

என்னைக் கார்த்திதும் அன்னையே மறி
பின்னையும் தோத்ரம் பிதாச் சுதனுக்கே (தோத்)

— ஓஓஓஓஓஓ —

ஆனந்த மானந்த மானந்தமே — என்ற வர்னமெட்டு

ப ல் ல வி

மங்கள மங்கள மங்களமே — ஜெய
மங்கள மங்கள மங்களமே (மங்)

அநுபல்லவி

மாபரணியின்ற மாதாவுக்கும் — அன்பால்
மாரிசும் வந்தேச நாதர்க்கு மங்களம் (மங்)

ச ர ண ங் க ள்

ஆதிப்பரம் பொருள் ஜோதிக்கு மங்களம்
அகிலம் படைத்த பிதாவுக்கு மங்களம் (மங்)

நீதியின் பரிசுத் தாவிக்கும் மங்களம்
நித்தியம் விண்ணிலே மங்களம் மங்களம் (மங்)

தூதர்கள் கூட்டம் கோடான கோடி
ஹத்திய கீர்த்தனம் கர்த்தன் மேல் பாடி (மங்)

சத்திய வழியை நித்தியம் படிக்க
பத்தியால் தேவனை பாரினில் நடக்க (மங்களம்)

————— ஸ்ரீராமாயணம் —————

17912

வசனம்.

கனதனவாங்கனும் பெரியோரும் சரியோரும் மெய்வழி
யைக் கண்டு பிடித்து இந்த மாய்கையான பெய்யுலகை விட்டு
நமது ஆர்ந்துமா பாகதி அடைந்து எக்காலமும் தெய்வத்தோடு
சாவில்லாத பருமையாகிய போகஷ நகரில் சந்தோஷமாய் தூதர்
சனைப்போல் போற்றி புகழ்ந்து கொண்டிருக்கும்படியாய் என்னு
டைய முழு வாஞ்சையினால் சகலபேர்களுக்கும் நான் கற்ற
கொஞ்ச அறிவினால் எழுதினேன். இதில் சொற்குற்றம், பொருள
குற்றம், சேற்கைக்குற்ற முதலியவைகளைக்கண்டால் மன்னிக்கவும்

முற்றிற்று.

